

Bewijs eens een geestelijke wereld.

Het is inherent aan het vraagstuk dat in de materie nooit een bewijs zal kunnen mee worden gebracht over een geestelijke wereld, wat daar ‘bestaat’ is niet te herkennen door de scheiding tussen deze werelden, zoals we alleen een kosmisch zwart gat herkennen aan de verschijnselen in de omgeving zullen we ons over die wereld moeten behelpen met getuigenverklaringen van Mystici of BDE’rs die verifieerbaar gebeurtenissen kunnen beschrijven die plaatsvonden op momenten dat volgens de wetenschap hun ‘bewust-zijn’ daar niet toe in staat was...

Wat de verklaringen betreft die hier te berde worden gebracht herhaal ik dat het mijn herinnering en samenraapsel is van wat ik er naar best vermogen 'kan van bakken', zoals ik onlangs ergens las : “Niemand kent God, is de weg om Hem te leren kennen dan in de eerste plaats ‘niemand’ te worden?” Tijdens een BDE is de tijd en plaats bij uitstek geschikt inderdaad ‘niemand’ te zijn, je ego blijft als het ware in je lichaam achter en de confrontatie met waar je de mist inging tijdens het leven verschrompeld je laatste stukje gebondenheid – of niet - als er vanuit het Licht niet de mogelijkheid toe wordt gegeven.

Blijft voor vele mensen – en niet in het minst bij hen die een minutenlang reanimatie dienden te ondergaan zonder BDE herinnering achteraf – de hamvraag waarom net voor hen geen enkele bewuste herinnering is overgebleven zoals waar ervarers wel melding van maken. In zowat elke belangrijke religie wordt gezegd: “Klopt en u zal worden opengedaan”, niet onbelangrijk detail, er zit geen klink aan de kant van de deur waar je als levend wezen mag aankloppen! - en of er een contact komt is niet afdwingbaar, zit hier een programma achter?

Goed, kwaad en het programma ervan.

Herinner je dat God als Lichtenergie zichzelf in miljarden deeltjes splitste tot ons universum, vermits het qua interactie tussen levenloze deeltjes materie nogal tegenvalt kwam nu het échte werk. Zoals zo prachtig beschreven, er werd het leven ‘ingeblazen’ en de weg lag open om leven in al zijn facetten te ontplooiën.

Stel je even voor, je bent één van de miljardste delen van God en je zit op de reservebank te popelen om ook eens echt met zintuigen te ervaren wat vreugde, liefde, smaak en het gevoel van succes zoal met je zal doen... en daar komt de keerzijde meteen om de hoek kijken. Je kan de deugd van

een behaaglijke warmte niet naar waarde schatten zonder de sensatie van bittere koude of verzengende hitte te hebben gevoeld, liefde herkennen zonder haat te hebben ervaren, vreugde van succes te oogsten zonder de smart van een nederlaag te hebben geleden en het spel begint.

Nog even hoe dit bijvoorbeeld als jong en sportief mens op te vatten;

“Je bent jong en je wilt wat, bruisend van energie en omringt door vele atletische en sportieve vrienden en vriendinnen, fysiek voel je je als in staat om de hele wereld aan te kunnen. Je zit gezellig samen over koetjes en kalfjes te praten en iemand komt op de idee om eens allen samen in groep te beginnen aan een looptraining met als doel na een haalbare trainingstijd met z’n allen mee te gaan doen in een marathon en deze ook uit te lopen. De meest overmoedigen stellen zich ineens ook nog een tijd waar binnen ze over de streep willen komen, anderen nemen zich voor rustig maar op zijn minst de eindstreep te halen, de meest frêle vrienden houden alvast rekening met een aantal mogelijk op te lopen blessures. De dag van de wedstrijd iedereen welgemutst aan de start met het verloop van de tocht goed voorbereid in het hoofd en start.....Op een mysterieuze manier, je wordt geboren en loopt je parcours – onbewust van de plannen die je ziel voor de geboorte heeft voorbereid, de eerste kilometers vliegen voorbij, je bent goed getraind voor de tocht, op wat kleine al dan niet voorzienbare hindernissen na gaat alles vlekkeloos, sommige momenten neem je gas terug, instinctief. Sommige momenten voel je dat hier een tandje bijsteken een goede beslissing is, over de helft van de loop is het doorgaan al minder evident: vermoeidheid slaat toe. Je ziet sommigen nu al met de moed der wanhoop voort ploeteren. Jijzelf kan nog doorgaan maar je ziet medelopers geveld worden door blessures en afhaken, met sommige medelopers voel je een inniger band dan met anderen, je zielsgenoten. Deze zwaarte had je toch iets onderschat. Je gaat door op uithouding, nog enkele kilometer, alles doet pijn, op het moment dat het erop of eronder wordt komt op dezelfde mysterieuze manier de herinnering boven waarom je hier loopt af te zien, wat het opzet was en dat je opzet je goal te halen het hele doel op zich is; voor dit leven. Wat maakt het op dat moment uit dat andere lopers de hele tocht schijnbaar moeiteloos aflegden op een veel snellere tijd? Elk doet zijn ervaringen die voorop waren gesteld op en klaar. Hierna bedenken we uitdagingen voor de volgende loopwedstrijd of... voor een volgend leven als het gemis aan de zintuiglijke ervaring te groot wordt.”

Vanuit deze bedenking komt nog maar eens naar voren hoe belangrijk élk leven voor de betrokkene is, hoe kort of lang ook, en in welke voor- of tegenspoed. Maakt het ons makkelijker te bedenken als we een zwaar

leven achter de rug hebben dat we er zelf ooit bewust voor gekozen hebben? Voor sommigen wel en voor anderen allicht niet!

Elk leven heeft een ziel en komt om de ervaring op te doen die ze nog niet eerder meemaakten, hetzij als plant, dier of mens. Vanuit 'reservebank' optiek is elk leven waardevol voor jezelf of nemen de zielen zelfs puur uit altruïsme het initiatief de celdeling te starten in de wetenschap dat de zwangerschap niet zal worden voldragen of het leven na een zeer korte periode en met veel pijn terug zal eindigen... Om anderen de mogelijkheden te geven de ervaring op te doen verder te leven na een abortus of in het leven te vroeg weggenomen kinderen.

Dit zou een harde waarheid zijn zonder de bedenking dat, als je jezelf nu even van de tijd voor je eigen leven op de 'reservebank' ziende, een leven zou mogen uitstippelen. Als je kiest voor een paradijselijk leven zonder de minste problemen, elke onderneming in je leven smetteloos verloopt en je zonder de minste klacht een gezegende leeftijd mag bereiken; (en wees gerust, een dergelijk leven heb je jezelf al eens toebedeeld!) zullen de momenten van reflectie of zoeken naar God ook op één hand te tellen zijn geweest. Als over een dergelijk leven een film wordt gemaakt komt er ook niemand naar kijken wegens oninteressant!

Het argument dat je in de wereld zou zijn gekomen om eens flink boel op stelten te zetten of mensen het leven zuur te maken of hen het leven te benemen, zorgt hier wel een dilemma. In een rechtbank zou deze argumentatie beslist al geen steek houden maar er is meer over te zeggen. Hier komt een volgend gegeven de kop op steken: wat wil je in je leven zijn? God gelijk in liefde of het kwaad in persoon? Waar je als dier (meestal) alleen je intuïtie of instinct meekrijgt heb je als mens een bijzondere meerwaarde, inderdaad, de fameuze 'Vrije Wil' of beter 'vrije keuze'.

Meteen kan je de conclusie trekken waarom in ND-ervaringen vaak melding is gemaakt dat bij je levensterugblik het 'Licht' nooit en nergens een veroordeling over uitspreekt. Wel mag je elke situatie herbekijken vanuit het oogpunt van jezelf én de ander. Als je na een ervaring weet hoe intens acties van jezelf anderen hebben gekwetst – zelf onschuldig geachte leugentjes 'om bestwil'. Een gewaarschuwd man is er twee waard, daarom is het zaak in je verdere leven bij wijze van spreken jezelf in elk woord en daad te observeren als vanuit een 'positie van derden' om die fouten niet weer te maken – in de hoop hiermee het pad in Spiritualiteit dat je is getoond als 'God nabij' te mogen voltooien.

Luc T.